

Tid er gaaet for det ærede Medlem fra Assens. De Bevillinger, som er gaaet let igennem Tinget, er paabudte af ydre Omstændigheder af en særegen Magt, og jeg tror, det vilde være urigtigt i Forbindelse dermed at genoptage det ene eller det andet militære Spørgsmaal, som i tidligere Tid har givet Anledning til Uenighed os imellem. Det gælder i ikke ringe Grad netop Spørgsmaalet om Militærmusikken, at man har faaet de gældende Bestemmelser under betydelige Stridigheder. Jeg skal imidlertid ikke her komme ind paa dette Ønske om Militærmusikkens Forøgelse ved en helt ny Lovgivning derom. Det staar kun indirekte i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Sagen foreligger i Finansudvalget til Behandling og Beslutning, men jeg har ikke det Indtryk, at der under de nuværende Forhold kan være Tale om at komme ind paa en Løsning af dette Spørgsmaal.

Dernæst gjorde det ærede Medlem fra Assens, og for øvrigt ogsaa det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) og det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen), Bemærkninger om Anvendelsen af de Musikkorps, som nu findes. Det ærede Medlem fra Assens sagde, at der næsten aldrig nu hørtes Musik paa Marcher og ved lignende Lejligheder, og syntes at mene, at man i alt for ringe Grad udnyttede den Musikstyrke, der er til Raadighed. Jeg skal gerne, som det ærede Medlem ønskede, lade udgaa Forespørgsler om, hvorledes Forholdene i saa Henseende er ordnede, men jeg skulde tro, at man nogenlunde udnyttede den Styrke af Musikere, Hæren har til Raadighed. Ganske vist har Militærmusikerne, hvad det ærede Medlem ogsaa gjorde opmærksom paa, en Del af deres Fritid til Raadighed til Udøvelse af privat Musik mod Betaling, men derpaa er i Virkeligheden hele Ordningen af Musikernes Stilling i Hæren bygget. Ved Fastsættelsen af Lønningerne er man gaaet ud fra den Forudsætning, at der er Fritid til Udøvelse af privat Musik, det er forudsat i de til Lovbestemmelserne knyttede Tjenestereglementer, og en alvorlig Indskrænkning heri tror jeg ikke er mulig. Men i øvrigt kan jeg naturligvis dele Ønsket om, at de Musikkorps, der er til Raadighed, i saa høj Grad som paa nogen Maade muligt anvendes dels til Brug ved Afdelingerne, dels ogsaa, som forskellige ærede Medlemmer har udtalt Ønske om, rundt om i Byerne paa en saadan Maade, at de

kan være til Glæde for den Befolkning, som maatte interessere sig derfor.

Klaus Berntsen: Jeg sagde udtrykkeligt, da jeg før havde Ordet, at det ikke var min Mening at sætte Spørgsmaalet om en Forøgelse af Hærens Musikkorps i Forbindelse med denne Sag; jeg nævnede Sagen kun for at antyde et Ønske, som jeg og mange nærer, og jeg henviste til, at Spørgsmaalet vil komme til Forhandling senere, naar der foreligger Indstilling fra Finansudvalget. Det gør mig ondt, at den ærede Minister er bange for, at hans Venner stadig har en lignende Uvillie overfor Militærmusikken som i tidligere Tid, men det faar vi jo nærmere at høre, naar Sagen kommer til endelig Behandling.

Derimod takker jeg Ministeren, fordi han vil lade undersøge, hvorledes det gaar med Udnyttelsen af de Musikere, vi nu en Gang har i Hæren. Ministeren tilføjede, at Musikernes Lønninger var lave, og at de var satte saa lavt med det for Øje, at der skulde være Adgang for dem til privat Fortjeneste i Garnisonsbyerne, men jeg maa dog fastholde, at Hovedopgaven er Musik i og for Hæren og for Befolkningen i de Byer, hvor der er Garnison og et militært Musikkorps. Jeg gaar ud fra, at ogsaa under Fredsforhold som dem, vi nu lever under, hvor en betydelig Styrke er indkaldt, har det sin Betydning for Soldaterne at høre Musik paa de lange Marcher, som de undertiden maa foretage. Disse foregaar jo om Dagen, og der er altsaa, for saa vidt Musikerne har Adgang til privat Fortjeneste, Lejlighed for dem til at benytte Aftenerne hertil. Jeg tror, at den Klage, der fra mange Sider lyder over, at Musikerne i alt for ringe Grad staar til Tjeneste for de militære Afdelinger, er berettiget, og det glæder mig at høre, at ogsaa det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen) har gjort den Erfaring, at man ikke i tilstrækkelig Grad lod de militære Musikere i Garnisonsbyerne fremføre Musik paa offentlige Pladser eller andre Steder, hvor der er en talrig Befolkning til Stede, og paa Tider, hvor man kan vente et større Publikum. Jeg takker Ministeren, fordi han vil lade dette Forhold undersøge; jeg tror, det er paa Tide.

Forsvarsministeren (P. Munch): Jeg skal blot gøre den korte Bemærkning, at naar det ærede Medlem mente, at det var en særlig Uvillie mod Militærmusikken hos mine Meningsfæller, som var Aarsag til,